

Széchenyi Alapítvány

Buday Miklós elnök részére

Tárgy: Gróf Széchenyi István szellemi
hagyatékának hungarikummá nyilvánítása

Tisztelt Elnök Úr!

Megtisztelő felhívásának eleget téve, támogatom és javasolom, hogy gróf Széchenyi István szellemi hagyatékát a Hungarikum Bizottság a hungarikumok sorába felvegye.

„Kevés ember van, aki tevékenységének nagyobb eredményeire hivatkozhatott, mint Széchenyi. Forduljunk bárhová, tekintsünk bármit, ami e hazában 1825-től üdvös történt: Széchenyi nyomaira találunk.” – mondta Eötvös József, az MTA alelnöke 1860 novemberében Széchenyi István felett mondott emlékbeszédében.

Széchenyi eszméinek tárgyiasult alkotásaival nap, mint nap találkoznak a Budapesten élő, vagy éppen csak Budapestre látogató emberek. Naponta tízezrek kelnek át a Lánchídon, a pesti hídfőnél megcsodálhatják a Magyar Tudományos Akadémia palotáját, melynek küszöbét a gróf nem léphette át, de már a tudós társaság működésének kezdeteitől arra törekedett, hogy a magyar tudományosságnak saját otthona legyen.

Kezdeményezései, alkotásai soha sem csak egy adott cél elérésére irányultak, eltökéltsége példa volt kortársai, s példa kell, hogy legyen a mostani és majdani nemzedékek előtt is.

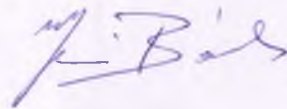
Széchenyi terveiben a Lánchíd építése nem csupán műszaki, mérnöki kérdés volt. Az állandó hidat a két város egyesítésének, fővárossá, kereskedelmi központtá tétele legfontosabb feltételének tartotta. A mindenki által fizetendő hídvám elfogadtatása pedig programjának egyik alappillére, a közteherviselés megvalósítása felé tett lépés volt.

„Írói pályámat illetőleg végre csak azt mondhatom, hogy ... valaha mint író ... felléphessek, arra egyedül azon belső meggyőződés birt, hogy bizonyos dolgokat végképp meg kell pendíteni.” – írta Széchenyi az Akadémiának, irodalmi pályájának indulásáról.

Széchenyi István a reformkor legtermékenyebb magyar közírója volt. A Hítel, a Világ és a Stádium, az Arany János által megverselt „hármast-pramid” a magyar politikai irodalom klasszikusai. Művei, hosszabb-rövidebb röpiratai, újságcikkei felölelik korának minden fontos problémáját, a nemzet színházának létrehozásától egy magyar nemzeti panteon megalapításának javaslatáig.

Szellemi hagyatéka, amely magában foglalja írott életművét, kéziratait, naplóját, levelezését, de azt a szellemi hatást is, melyet kortársaira és az utókorra gyakorolt és gyakorol, nem csak a történelemmel hivatásszerűen foglalkozó szakemberek számára fontos, de nemzeti tudatunk élő része is, azaz valódi hungarikum.

Budapest, 2013. december 5.

Mázi Béla

MTA Könyvtár és Információs Központ Kézirattárának munkatársa